

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΚΔ'

Μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Ἀθληφόρου

ΘΕΚΛΗΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τό, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπράν, τοῦ οἰκείου, Πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὄν ἐπόθησας, Βασιλέα Κτίστην, τοῦ παντός καὶ Κύριον· πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπείληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος, καὶ Μάρτυς πολυάθλος.

Πυρὸς καταφλέγοντος ὀρμήν, ἦνεγκας, Πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκεῖσε, πάνσεμνε, ἅς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασι, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς Νυμφίον, ψυχῶν ὠραιότατον.

Εθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ θεοῦς ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, Θέκλα ἐνδοξε, καὶ θεογονωσία, στήλην ἐμφανέστατα,

σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν, ἄμωμον τηρήσασα.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵμασι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα, Μάρτυς ἐνδοξε, κατηγγυήθης τῷ Κτίσαντι, τηροῦντί σε ἄφθορον, εἰς αἰῶνας ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χορεύουσας, σὺν στρατεύμασιν, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων, χοροστασίαις, πανεύφημε.

Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ πίστεως, ὡσπερ προῖκα, πάνσεμνε, προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους, τὴν ἄθλησιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμούς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν· καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσφκίσθης τὸν θεῖον στεφηφόρος, μάρτυς Θέκλα, ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ως ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναία ἡ ἔνστασις, τῆς ψυχῆς σου, Ἔνδοξε, ἐναπέφηνεν· ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύματι, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, κατεπάτησας λέγουσα· Σὺ εἶ, Κύριε, ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτῳ, τὸν ἰσχυρὸν τροπώσάμενος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς ὑμνωδίαν, τῆς πανενδόξου Θεέκλης· ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι σὺν παρθένοις, τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισάμενη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ τῷ θεῷ σθένει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ Νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε.

Ελπίς μου καὶ προστάτις μου, θερμὴ ἀντίληψις καὶ προσφυγὴ μου, σὺ τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία, πέλεις, πανάχραντε Ἄγνη· ὅθεν καὶ προσφεύγω πρὸς σέ, Δέσποινα, κράζων καὶ βοῶν σοι τό, ἡμάρτηκα· Σῶσόν με, Κόρη, σῶσον, ἀμαρτανόντων μόνη, ὡς ἀληθῶς ἐγγυήτρια.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα

καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐάν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15 - ζ' 3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακά, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα

δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Ἀνατολίου.

Αθλητικὸν στάδιον σήμερον πρόκειται λαοὶ χορεύσωμεν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, παράδοξα πράγματα κατοπτεύσωμεν· ἄσπιλος γὰρ ἀμνάς, πρόκειται σφαγῆ, ὑπὲρ τοῦ σφαγιασθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ καλλιπάρθενος Θέκλα καὶ θεόνυμφος· διὸ Τριάδος τῇ πίστει, τὴν τῶν τυράννων κατήγησε ἀθεότητα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσα, τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νυμφίον ἔχουσα ἐν οὐρανοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, νυμφῶνος κατεφρόνησας τοῦ ἐπιγείου καὶ μνηστῆρος, Θέκλα πρῶταθλε· ταῖς γὰρ μητρῶαις θωπείαις ἐμφρόνως μὴ πεισθεῖσα, Παύλῳ ἠκολούθησας, ἐπ' ὧμων ἀραμένη τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ· καὶ τὸ μὲν πῦρ οὐκ ἐνάρκησας, τῶν δὲ θηρῶν τὴν ὠμότητα, εἰς ἡμερότητα μετέβαλες, φώκας δὲ ἀπενέκρωσας, τῇ ἐν Χριστῷ καταδύσει τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ἄλλ' ὡς ἐν ἄθλοις γενναίοις διαπρέψασα, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα ἀπαύστως τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος β'.

Ἀνατολίου.

Αναθεῖσα σεαυτὴν παντοδυνάμῳ νεύματι, κρατυνομένη ὡς πρῶταθλος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν γεῶδη καταλείψασα στοργὴν, ἀνεδέξω τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὄλβιος ὑπάρξασα θάλαμος· εἰς ὃν αἱ τῶν θηλειῶν ἀγέλαι προσανα-

παύονται, εἴσοδον εὐράμεναι τῆς αἰωνίου ζωῆς· μεθ' ὧν ἰκέτευε, Ἀπόστολε Θέκλα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ἀνατολίου.

Χορείας ἐγείρατε, φιλομάρτυρες· τῶν ἀγῶνων γὰρ ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς, καὶ τῆς Πρωτομάρτυρος ἡ ἐτήσιος μνήμη, πάντας εἰς δοξολογίαν προτρέπουσα Θεοῦ· Θέκλα γὰρ πρώτη Μαρτύρων ἐν γυναιξί, τὸ ἀθλητικὸν στάδιον ἀνύσασα, πρώτη καὶ στεφηφόρος ἀναδέδεικται, καὶ παρρησία πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος δ'.

Τὴν σὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄθλήσιν, πρωτομάρτυς Χριστοῦ, οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμασαν τὰ γένη, ἀλλὰ καὶ θῆρες τεθήπασιν ἄγριοι αἱ φλόγες, οὐ φλόγες ἐλογίσθησάν σοι, καλλιπάρθενε Θέκλα, διὰ τὸν σὸν νυμφίον Χριστόν· γέγηθας γὰρ δι' αὐτὸν πάσχουσα, καὶ κόσμου χωριζομένη, ἵνα τῆς ἐπουρανίου τύχης μακαριότητος, ἐν παρρησία πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρὸς, ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνενδότως, ἐκδαπανώμενον, Μάρτυς, τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἐνατένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά σοι προτείνοντα, θείας δυνάμεως· ὅθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἤνεγκας δεινὰς τιμωρίας, σθένει δυναμουμένη τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες, πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότη, στερρῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Θέκλαν νύμφην Χριστοῦ· παρθενίας χιτῶνι γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσειον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σπυτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Θέκλα, σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν πανίερρον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα... Ἦχος δ'.

Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τὴν ἀθληφόρον ἐν ὕμνοις, τιμήσωμεν, Θέκλαν τὴν ἔνδοξον, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀμώμητον νύμφην· ὅτι ἤλεγξε βασιλέα παρανομήσαντα, καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὁμολογίας· ὅθεν καὶ ἀσεβεῖς τυφλοὺς ἐναπέδειξεν, διελέγχουσα τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν. Διό, Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τὴν σὴν Μάρτυρα ἐνισχύσας, πρὸς σὴν δοξολογίαν· αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε, φωτὸς Νεφέλη· χαῖρε, λυχνία φωτεινὴ· χαῖρε, στάμνε ἢ τοῦ μάννα· χαῖρε, ἢ ῥάβδος Ἀαρών· χαῖρε, βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε, λαμπάς· χαῖρε, θρόνε· χαῖρε, ὄρος ἅγιον· χαῖρε, Παράδεισε· χαῖρε, θεία τράπεζα· χαῖρε, πύλη μυστικῆ· χαῖρε, ἢ πάντων ἐλπίς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'.

Η ἀμνάς σου, Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα

ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'.

Ως τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖσα, Πανεύφημε, καὶ τῇ πίστει στηριχθεῖσα Πέτρου, θεόσοφε, πρωτομάρτυς ἀνεδείχθης καὶ πρῶταθλος, ἐν γυναιξίν· ἐπέβης τῇ φλογί, ὡς ἐν λειμῶνι εὐθαλεῖ, θῆρες καὶ ταῦροι ἔφριζάν σε, ὀπλισθεῖσαν τῷ Σταυρῷ· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἀποστόλων, Θέκλα, συνέκδημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'.

Θείου κήρυκος, διδασκαλίας, πόθῳ Κτίστου σου, ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γενηρῶν ὡς ῥέοντων ἠλόγησας, καὶ σεαυτὴν ἱερὸν καλλιέρημα, τῷ Θεῷ δοῦσα, ποινῶν κατετόλμησας, Θέκλα ἔνδοξε, Παύλου τοῦ θεοῦ συνέκδημε, τὸν σὸν νυμφίον Χριστὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Θέκλα ἡ ἔνδοξος, καρτερικῶς ἐναθλοῦσα, τοῖς ρείθροις τοῦ αἵματος, πολυθειῆς πυράν, ἐνθέως κατέσβεσεν· ὄθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφυῖα θεῖαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὡσπερ ἄμωμος νύμφη· ὄθεν σὲ ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων, Θέκλα πανένδοξε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Αθλήσει λαμπρυνθεῖσα, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, ἐξήστραψας, σοφὴ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, καὶ σκότος ἐμείωσας, τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι· ὄθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, παρθενομάρτυς Κυρίου, Θέκλα, πόθῳ τιμῶμέν σε.

Δόξα... Ὅμοιον.

Ως ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφὴ, καὶ φωτίζει τὴν κτίσιν, Θέκλα παναοίδιμε, καταυγάζουσα χάριτι ἤνπερ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς, Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σόν, καθ' ἐκάστην βοῶσα, καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστάτις, ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις, Παρθέने, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Νυμφευθεῖσα Κυρίῳ θεοπρεπῶς, ὡσπερ προῖκα τὸ αἶμα καὶ τὴν σφαγὴν, αὐτῷ σὺ προσήνεγκας, ἀθληφόρε Θέκλα, καὶ νυμφῶνος θείου, ἀξίως ἐπέτυχες, φωτισμοῦ ἀρρήτου, ἀπαύστως πληρουμένη· ὄθεν τὴν ἀγίαν καὶ φαιδρὰν ἐορτὴν σου, τελοῦντες ἐν πνεύματι, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ὅμοιον.

Τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταυγασθεῖσα, τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει καθοπλισθεῖσα, τυράννων κατήσχυνας τὸ ἄθεον φρύαγμα, ὑπομονῆς δὲ τύπος ἐνθέου γενομένη, τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἐν σταδίῳ, πανεύφημε· ὄθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Θέκλα ἀείμνηστε, τὴν πανέορτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ο τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων, πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι, Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι, Κόρη, ἄφρασι, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ε' 24-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς... (Ζήτηι τῇ Δευτέρᾳ τῆς ιε' Ἑβδομάδος).

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα... Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος δ'.

Τ ἦν σὴν ὑπὲρ ἀνθρωπον ἄθλησιν, πρωτομάρτυς Χριστοῦ, οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμα-

σαν τὰ γένη, ἀλλὰ καὶ θῆρες τεθήπασιν ἄγριοι αἱ φλόγες, οὐ φλόγες ἐλογίσθησάν σοι, καλλιπάρθενε Θεέκλα, διὰ τὸν σὸν νυμφίον Χριστόν· γέγηθας γὰρ δι' αὐτὸν πάσχουσα, καὶ κόσμου χωριζόμενη, ἵνα τῆς ἐπουρανίου τύχης μακαριότητος, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Τό, Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ', Εἶτα, τῆς Ἀγίας εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'.

Ὁ Εἰρμός.

Ω δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασται.

Ω ἴς μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκί, ἀγνή, Παναγία ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τ ἄ τραύματα, Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοδὸς ἐκτροπᾶς, ἀφάνισον ὡς συμπαθῆς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τ ὁ φῶς ἡ κηήσασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων, Ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Ν οός μου, Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἡ τὸ φῶς κηήσασα· καὶ δώρησαί μοι, ἀγαθῆ, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἡ Πρωτομάρτυς ἐνθέως δοξάζεται.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος γλώττης οὐ σθένει, τοὺς πανευκλεεῖς τῆς Πρωτομάρτυρος, διηγήσασθαι ἄθλους· ἀτονεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον.

Πέπαιται τοῦ τυράννου, ἡ ἀλαζονεία ἢ ὑπέροφρος· κατὰ τούτου γυναῖκες, εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ γὰρ ἠνδρίσαντο.

Ρήμασιν ἀπορρήτοις, εὐαγγελικῶς ἐνηγηθεῖσά σου, παμμακάριστε Παῦλε, τῷ Χριστῷ ἢ παρθένος νενύμφευται.

Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἶδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν, παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἢ βοήθεια.

Ρῦσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους, τοῦ αἰωνίζοντος πυ-

ρός, καὶ τοῦ σκότους, Πανάμωμε, ἢ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν, Ἀγνή, τὴν φρικτὴν ὄλωσ δέδοικα· σπεῦσον, σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ, τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπός, Παρθένε πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Τῆς Ἀγίας.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ω τῆς ἀγαπήσεως, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν πάνσεπτε! ἢ ἐν Χριστῷ, Παύλῳ συνεδέθης, ἐνωθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Τρῶσαι ἢ ἐνήδονος, τὴν τετρωμένην σου ἔρωτι πνευματικῷ, φρένα οὐκ ἰσχύει, τῶν γῆινων ἀπόλαυσις.

Ο ἄλη ἐκδημήσασα, τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν ῥήμασι, τοῖς μητρικοῖς, οὐκ ἐμαλακίσθης, Ἀθληφόρε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου, Παναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰς ἀνδρείαν τὸ θῆλυ δι' ἀρετῶν, μεταθεῖσα τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ, Θεοῦ οἰκητήριον, ἀμφοτέρωθεν γέγονας· τῶν παθῶν γὰρ τὸν γνόφον, ἀσκήσει μειώσασα, μαρτυρικῶς ἐδείχθης, ἀθλήσεως καύχημα· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, ὡς φωστὴρ διαλάμπεις, δισσῶς ἐξαστράπτουσα, τὰς ἀκτῖνας τοῦ Πνεύματος. Πρωτομάρτυς πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου, Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἄμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἰλάσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ δ'.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἄββα-
» **Ε**κούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες
» βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν
» τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ. Δόξα τῇ
» δυνάμει σου, Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνή, μολυνθέντα πταισμάσι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ράνισι καθαρωτάταις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι, Ἄγνη θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε, ὑπὲρ νοῦν· αὐτὸν δυσώπει, ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ρύπου ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ελέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴν, Θεοτόκε, τέξασα, καὶ λύσον τὴν δεινὴν, τὴν τῆς ψυχῆς μου νόσον, καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρῶν ρεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, Ὁσὸς σε προέγραψε, κατάσκιον, Ἄγνη, τοὺς γὰρ φλογμῶ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας, ἀποκαθαίρεις μεσιτείαις σου, Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Τῆς Ἁγίας.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Μνηστευθεῖσαν Θαμύριδι, ὁ νυμφαγωγὸς σε Παῦλος ἡμόσατο, τῷ Νυμφίῳ ὡς ἀμώμητον, τῷ ἐπουρανίῳ, Θέκλα πάνσοφε.

Απρητήθης τοῦ ἔρωτος, τῆς θεοσεβείας Παύλου τοῖς ἔπεσι, καὶ Θαμύριδος τὰ ῥήματα, ὡς περ λῆρον, Μάρτυς, ἐμυκτήρισας.

Ραντισμῷ θεοῦ αἵματος, τὸ Ἀδαμιαῖον γένος ἠυλόγηται· Εὐὰ χαίρει καθορῶσα δέ, γυναιξὶ τὸν ὄφιν ὑποπίπτοντα.

Τὴν ἀγνεῖαν ποθήσασα, πάντα τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ἀπώσατο, πλοῦτον, γένος, ὠραιότητα, καὶ ἠδὸν μνηστήρα ἢ Πρωτόαθλος.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ ε'.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ θεοῦ·
» ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκο-
» μεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζών-
» των, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον, Ἄγνη, βλέπειν με τρανώς, τὴν θεϊαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Εἰν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος, Πανάχραντε, φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενώς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Πανάχραντε, ὡς τέξασα, Σωτῆρα καὶ Θεὸν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε, ὑπὲρ νοῦν, σώζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας· Χαῖρε, Παρθένε παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ κόσμου προστασία.

Τῆς Ἁγίας.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Υπέρογκον ἀθλήσεως στάδιον, ἠγωνίσω, Θέκλα παμμακάριστε, καὶ τοῦ βραβείου ἠξίωσαι.

Σεσύληται ὁ δράκων ὁ δόλιος· ἡ Παρθένος, θείοις γὰρ παθήμασιν, ὑπακοὴν ἐδιδάσκετο.

Ενίκα τὴν αἰδῶ σου ἡ ἔνθεος, παρρησία· πῦρ γὰρ σε ἐγκάρδιον, τὸ τῆς Τριάδος ἐξέκαυσε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἐδὴ ζ'.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» τὴν ζωὴν μου, ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον
» φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτῆρ τοῦ κόσμου,
» κράζοντα· Δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἀμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυντον σκηνὴν· Ἀπόπλυνον παντοίου ῥύπου, τῆ μεσιτείας σου.

Κυβερνητὶς μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεὶ, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν· καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας ὄρμον ἰθύνασα.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, ἁγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι ἀεὶ, ἐποιήσατο Χριστός· ὃν ἰκέτευε ἀεὶ, μεγαλῶναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλούσια αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Τῆς Ἁγίας.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νεάνιδος τὸ τῆς φύσεως σαθρὸν, τῆ δυνάμει τοῦ Σωτῆρος ἐρρώσθη νεανικόν, κόσμον τῷ θείῳ πόθῳ, περιελοῦσα γὰρ νύκτωρ ἐθάρσησε, καὶ ἔδραμε τοῦ ἔραστοῦ, τὰ εὐώδη ζητοῦσα διδάγματα.

Θαλάμων ὑπερφυῶς τῶν νυμφικῶν, αὐθαιρέτῳ ἀντηλλάξατο πόθῳ, ἡ εὐκλεῆς καὶ πρωτόαθλος Θέκλα, τὸ τῶν κακούργων οἰκεῖν δεσμοτήριον· ὁ πόθος γὰρ τοῦ Ποιητοῦ, τῶν κτισμάτων ἐνίκα τοὺς ἔρωτας.

Εἰν πνεύματι κατεφίλει τὰ δεσμά, τοῦ ἐνθέου Διδασκάλου ἡ Μάρτυς, ἐν τῇ φρουρᾷ, ὡς ἐνθέῳ λειμῶνι, ἀρδευομένη τοῖς λόγοις καὶ ἠῤῥα-νε, καὶ ἔφερεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Δεσπότη καρπὸν ὄραιότατον.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε· ὅτι πιστῶν, στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῆ ἐλπίδι τῆ σῆ κραταιούμεθα, καὶ πόθῳ σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, τοῦ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεύη, Παρθένε, ὡς ἔνδοξος· καὶ τοῦ πυρός μὲν τὴν φλόγα, εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμόν, προσευχῇ σου ἡμέρωσας, ὡς πρωτόαθλος.

Ὁ Οἶκος.

Ε'ορτῆς σεβασμίας ἡ ἔλλαμψις ὑπερλάμπει φαιδρῶς ὑπὲρ ἡλίον· μαρμαρυγὰς γὰρ φωτὸς ἀπαστρέπτουσα, τοῖς πιστῶν ὀφθαλμοῖς ἐνοπτρίζεται διὸ Ἀγγέλοις συγχορεύοντες, τῷ Σωτῆρι Θεῷ ἀλαλάξωμεν πάντες, βοῶντες αὐτῷ· Ἐμεγάλυνας, Σῶτερ, τὰ ἐλέη σου, δωρησάμενος δώρημα τέλειον τῷ λαῷ, τὴν πρωτόαθλον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θεέκλης.

Στίχοι.

Αὐτός σε σώζει Θεέκλα ῥήξας τὴν πέτραν,
Οὐ τῷ πάθει πρὶν ἐρράγησαν αἱ πέτραι.

Πέτρη ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέξατο Θεέκλην.

Αὕτη γέγονεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου, μητρὸς Θεοκλείας, τῶν εὐγενῶν καὶ ἐνδόξων· κατηχήθη δὲ τὸν λόγον τῆς πίστεως παρὰ τοῦ μεγάλου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, διδάσκοντος ἐν τῷ τοῦ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ἦν δέ, ὅτε προσῆλθε τῇ πίστει, ἐτῶν δέκα ὀκτώ, μνηστευθεῖσα Θαμύριδι. Περιφρονήσασα δὲ πυρός, ἐν ᾧ ἐβλήθη, καὶ μητρὸς καὶ μνηστῆρος, τῷ Παύλῳ ἠκολούθησε. Καὶ μετὰ ταῦτα γενομένη ἐν Ἀντιοχείᾳ, θηρίοις ἐκδίδοται ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ταύροις εἰς διασπασμὸν προσρίπτεται· καὶ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ῥυσθεῖσα, καὶ ἐν διαφόροις πόλεσι τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εὐαγγελισαμένη, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπασαμένη, ὕστερον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι γίνεται καὶ ἐν τινι τῶν ὀρέων ἰδιάσασα, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιτελέσασα, τὸν βίον κατέλιπε, πέτρας ῥαγείσης, καὶ ὑποδεξαμένης αὐτήν. Ὁ δὲ πᾶς χρόνος τῆς ζωῆς αὐτῆς ἔτη ἐνενήκοντα.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ ζ'.

Ὁ Εἰμὸς.

» **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου, Σωτήρ, οὐχ ἤψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ
» τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μianθεῖσαν, Ἄχραντε, ψυχὴν, ἀγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου, Ἄγνη, καὶ τοῦ νοὸς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πάρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμάς, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκός, Πανάμωμε, ζῶωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῷ, τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω ἀεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου, Δέσποινα ἄγνη, τὰ τῆς σαρκός πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχουσα, Παρθένε, καὶ λογοθεσίῳ με τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σοί, Παναγία ἄχραντε ἄγνη, οἱ δοῦλοί σου πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν συντετριμμένη διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὐρεῖν, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Τῆς Ἁγίας.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ω'ς δεσμίῳ τῷ Παύλῳ, συνεδέθης τῷ πόθῳ, ὦ Παμμακάριστε, ἐν ἄμμασιν ἀλύτοις, τῇ πίστει συμφωνοῦσα, εὐσεβῶς καὶ συμψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συμπαρέστης τῷ Παύλῳ, πρὸ βημάτων ἀδίκων, ὦ Καλλιπάρθενε, καὶ πόθῳ τοῦ Δεσπότη, ἐβόας ἐν ἐκστάσει, τὴν αἰδῶ ἀπορρίψασα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διὰ πόθον τὸν θεῖον, τῇ καμίνῳ τὸ σῶμα, Μάρτυς, ἐκδέδωκας, καὶ τῇ τοῦ ποθουμένου, διέμεινας δυνάμει, ἀκατάφλεκτος ψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ομβροτόκος νεφέλη, ὑετῶ καὶ χαλάζῃ, τὴν φλόγα σβέσασα, ἐνδίκως καταφλέγει, τοὺς ἄφρονας καὶ σώζει, μελωδοῦσαν τὴν Μάρτυρα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διὸ σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ η'.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὗν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
» τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱε-
» ρεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερ-
» υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· ὄν
αἵτησαι, Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς
θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πά-
λαι, κακίστη ἁμαρτία.

Ιάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδὰμ τοῦ χοῦκοῦ, Σω-
τήρα κηῖσασα, Πανάχραντε, Θεόν· αὐτὸν
ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θερα-
πεῦσαι, ἀνίατα νοσοῦσης.

Ανάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν·
τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐ-
χθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν,
Ἄγνή, μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ιάτρευσον, Ἀχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρ-
δίας κηῖσασα, τὸν πάντων Ἱατρόν· καὶ τῆς
τῶν Δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε, μερίδος,
Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Τῆς Ἁγίας.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ενοφανῆς σου ὁ λογισμὸς· τὸν γὰρ τάφον,
ὡς Ἐδέμ κατόκησας, Παρθένε, Μάρτυς,
ἀνυμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αμαυρωθῆναι τῆς εὐπρεποῦς, παρθενίας, τὸ
φαιδρὸν μὴ φέρουσά σου κάλλος, θνήσκειν
ἡρετίσω, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωοποιῶ καὶ ὑπερφυεῖ συναφθεῖσα, τῷ Χρι-
στῷ, Πρωτόαθλε, Νυμφίῳ, θήρας ἡρετίσω,
φρουροὺς τῆς παρθενίας.

Εκδυσάμενη σοῦ τῆς φθορᾶς, τὴν ἐσθῆτα,
εὐσταλῆς Χριστοῦ σταδιοδρόμος, ἦλθες
πρὸς ἀγήρω, ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν κατελθόντα ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐν μήτρᾳ,
παρθενικῇ οἰκήσαντα, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερ-
υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ θ'.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἧ ὁ πάντων
» Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πό-
» κον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμε-
» νος ἄνθρωπος, ὁ ἄναρχος, μεγαλύνωμεν πάν-
» τες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω,
καὶ τὸ κριτήριον, Ἄγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέ-
μω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἀγίαις δεήσεσι,
Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον, ὅπως, ὡς προστάτιν μα-
καρίζω σε ἀεὶ.

Φρίττω τὸ βῆμα, Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον
ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ, πράξεις αἰσχροῦς, ἐπὶ
γῆς ἐκτελέσας· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Πανεύ-
σπλαγχνε Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε
ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον, Ἄγνή.

Ως φοβερά ή ημέρα, τής εξετάσεως, Κόρη! ώς ή απόφασις φρικτή! ώς δεινή ή αισχύνη! τίς ύποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα, έλέησον, τήν άθλίαν ψυχήν μου, και πρό τέλους δός μοι άφεςιν, Άγνή.

Φώς ή τεκοῦσα τὸ θεῖον, έσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, και κακίαις άπάσαις, και παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε, φώτισον, όδηγοῦσα πρός καλὰς έργασίας, ώς αίτία οὔσα πάντων τῶν καλῶν.

Τῆς Ἀγίας.

Σὲ τὴν άπειρόγαμον.

Τίς σου τὸ άήττητον, ὦ Πρωτομάρτυς, μή θαυμάση; θῆρας νοητοὺς τὰ πάθη γάρ, τῆς ψυχῆς τιθασεύσασα, τὰ άκρατῆ θηρῶν όρμήματα οὐκ έπτοήθης, αλλά μένεις, εν μέσῳ τούτων άδιάφθορος.

Αΰματος άκρότομος, Θεοῦ προστάζει σοι έρράγη, πέτρα θεοφόρῳ Μάρτυρι, λουτρῷ άναγεννήσεως, έσφραγισμένη θεία νύμφη, ώς θάλαμος τῆς φυγάδι, και εν άγκάλαις ύπεδέξατο.

Ιΰσαι, Πρωτόαθλε, τοὺς μάλωπας τοὺς τῆς ψυχῆς μου· κόσμῳ τὴν ειρήνην βράβευσον, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ ήμῶν, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν νέμουσα τρόπαια, και ειρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σαῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου, Δέσποινα, τήν έτι ζῶσαν άμαρτίαν, ζώωσον ψυχῆς τήν νέκρωσιν, ένεργεία τῆς όντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης εκ γαστρός σου δι' άφατον, εύσπλαγχνίαν τοῖς εύσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες άκουτίσθητε.

Ρΰσθεῖσα, καλλιπάρθενε, ταῖς θείαις εισηγήσεσι, τοῦ θεοκήρυκος Παύλου, φθαρτὸν μνηστῆρα παρείδες, και τούτῳ ήκολούθησας, Πρωτομάρτυς πολυάθλε, ὦ Θεέκλα ίσαπόστολε· διὸ και νίκης τὸ στέφος, παρὰ Χριστοῦ έκομίσω.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, όμολογοῦμεν, Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· τὸν γάρ Θεὸν άπορρήτως, εκύησας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρός έαυτὸν δ' εκλύσαντα, Μαρτύρων δήμους· μεθ' ὧν σε, άνευφημοῦμεν, Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἴστῶμεν Στίχους δ', και ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ.

Μάρτυς Θεέκλα πανεύφημε, τὰς οὐρανίους μονάς, επαξίως οικήσασα, σὸν παρθένων τάγμασι, και Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς εκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, και προσιόντας πιστῶς τῆς σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, και πταισμάτων άφεςιν παρὰ Θεοῦ, αίτησαι και λύτρωσιν, και μέγα έλεος.

Μάρτυς Θεέκλα πανένδοξε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ή απόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρός Χριστὸν άγάπης έχώρισεν, έφιεμένην τῆς ώραιότητος, τῆς ύπέρ έννοϊαν, τοῦ σεπτοῦ Νυμφίου σου, έπιτυχεῖν· ήσπερ κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Μάρτυς Θεέκλα πανένδοξε, μαρτυρικαῖς άγωγαῖς, τὸν έχθρὸν κατεπάλαισας, τῷ Θεῷ και Κτίστη σου, καθαρῶς προσωμίλησας, φωτὸς ένθεοῦ έμπλεως γεγονόςας, και χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθη άνίατα, θεραπεύειν πάντοτε, και προσευχῶν, μάστιγι άκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Δεῦτε, γηγενεῖς, εν άσμασι, τὴν ιερὰν και σεπτὴν, τῆς Θεέκλης πανήγυριν, συνελθόντες σῆμερον, εύσεβῶς άνυμνήσωμεν· αὔτη γάρ όντως θείας έλλάμψεως, κατηξιώθη, τὸ φῶς εισδέξασθαι. ὦ τῆς άφάτου σου, εύσπλαγχνίας, Δέσποτα! δι' ἧς ήμεῖς, έγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν υπεράγαθον.

Δόξα... Ἦχος πλ. α΄.

Τῆ παρθενικῆ σου θελχθεῖς ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην, ἑαυτῷ ἠρμόσατο, συναφεία ἀκηράτῳ. Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίας πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Θέκλα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀβράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀθληφόρου
ῶδῃ γ' καὶ ζ'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. (Ψαλμ. ξζ΄).

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 10-15).

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πί-

στει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις. Οἴους διωγμοὺς ὑπήνεγκα! Καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Ζήτει τῇ ΛΓ' Κυριακῇ, Τελώνου καὶ Φαρισαίου).

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(Κεφ. κς' 1-13)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ

ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Εἰς τὰ Δίπτυχα μετὰ τό, Ἐν πρώτοις μνήσθητι...

Μεγαλυνάριον.

Παύλου λαμπρυνθεῖσα ταῖς ἀστραπαῖς, ὅλη καλὴ ὥφθης, ὅλη ἄμωμος τῷ Χριστῷ, Θεκλα Πρωτομάρτυς, ὑπερφύεσιν ἄθλοις, ὧν φαίδρυνον τῇ δόξῃ τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

